

гоявление (Йордановденъ) и затова получилъ име *Йорданъ*. Година подиръ раждането му единъ свирепъ потурнакъ българинъ влѣзълъ пиянъ въ дома и убилъ баща му Кара Гергя. Майка му Малама се омъжила за втори мъжъ, съ когото живѣла до 1812 г., когато се явила страшната чума, та завлѣкла въ гроба бащата и майката. Юношата Йорданъ останалъ кржгълъ сиракъ. Тогава билъ прибранъ отъ баба му Драгана, старата баба Драгойчовица, и прекаралъ при нея две години¹⁾.

Преди 1800 г. въ Сливенъ имало български келийни училища, защото дотогава въ българските църкви се четѣло и служило по църковно-славянски езикъ. Въ 1805 г. въ града стигналъ хаджи *Дамянти*, родомъ отъ Сливенъ, но погърченъ отъ фанариотитѣ и пратенъ съ нарочна целъ да отвори въ града фанариотско училище. Понеже въ Сливенъ нѣмало гърци, то Дамянти успѣлъ да убеди българските първенци, че е по-добре и по-полезно да изпратятъ синоветѣ си въ неговото училище, защото той щѣлъ да имъ преподава търговско

¹⁾ Самъ д-ръ Селимински въ споменитѣ си разказва, че майчиниятъ му родъ билъ много старъ. Нѣкои отъ прадѣдитѣ му били свещеници, а други се ползували съ привилегии предъ турцитѣ, като соколничари (обучавали всѣка година по нѣколко сокола за ловъ и ги занасяли на султана и на нѣкои паши, та затова данъци не плащали и имали свобода да носятъ оръжие, да яздятъ въ града конь и да се обличатъ по волята си). За живота, защитата и помощта, що давали на съграждани и сънародници, единъ отъ прадѣдитѣ на д-ръ Селимински, а именно попъ Протофанъ, билъ написалъ история на рода. (Вж. д-ръ Табаковъ — Градъ Сливенъ, томъ I, страница 406). Ржкописътъ билъ на български езикъ съ черковни букви. При този ржкописъ имало хрисовули (български), берати, фермани и други документи. Прадѣдото Драгойчо ги пазѣлъ и предалъ на х. Гендо Вълковъ, вуйчо на д-ръ Селимински. х. Гендо ги държалъ въ дома си, затворени въ иконостаса, като светиня. Обаче, по време на руско-турската война (1828—1829) и въ бѣгството на сливенци въ Ромъния (1830), х. Гендо изгубилъ свитѣка съ документитѣ или пъкъ нѣкой го открадналъ отъ него. По този начинъ изчезнали ржкописитѣ, които имали голѣма историческа стойностъ.